

[Petra Petersen.]

medlem fru Bodil Koch, gået imod alt, hvad der var nødvendigt for at dæmme op for den uhyggelige stigning i aborternes antal.

Og samtidig stiger den sociale nød dag for dag. Bolognød, små overbefolkede lejligheder, arbejdsløshed og stigende priser, det er befolkningens lod. I 1949 må kvinder føde deres børn i garager, i lysthuse og på loftsrum. Gravide kvinder må sove på trappegange om natten, fordi deres mænd ikke kan skaffe dem husly. Mænd, som har arbejde, og som betaler store skatter til stat og kommune, kan ikke skaffe deres familie tag over hovedet. Næsten hver eneste dag kan vi i dagbladene læse om selvmord, og antallet af kvindelige selvmordere stiger. Jeg har ingen statistik over, hvor mange kvinder der i det sidste år har begået selvmord, og hvor mange der har taget deres børn med i døden, måske findes der ikke en sådan statistik, men gasdøden er efterhånden en dagligdags ting i Danmark, det land, hvorom man fortæller, at det har en god social forsyng, det land, der praler med sin høje kultur. I aviserne for den 26. oktober i år kunne vi læse, at der på et eneste døgn alene her i København havde været 5 selvmordsforsøg. I de 4 tilfælde var der tale om kvinder. I et andet tilfælde var selvmordsforsøget endt med døden for en ung kvinde og hendes 9-årige søn.

Midt i al denne elendighed sætter man så revisionen af svangerskabsloven til diskussion, men hvis man tror, at man løser abortproblemet med en bedre svangerskabslov, med udvidet adgang til at få foretaget svangerskabsafbrydelse, så tror man fejl. Svangerskabsloven bør tages op til revision, og der må oprettes seksualklinikker, men der må ikke stoppes hermed. Udvidet adgang til at få foretaget svangerskabsafbrydelse kan måske i nogen grad standse kvaksalverens uappetitlige håndværk, og oplysning gennem seksualklinikkerne kan forhindre mange uønskede svangerskaber.

Må jeg om spørgsmålet seksualklinikker sige: Hvorfor er man rundt omkring i landet, hvor kommunisterne har stillet forslag eller ytret ønske om oprettelse af seksualklinikker, gået imod oprettelse af disse? Hvorfor har Københavns kommune standset tilskudet til de kvindelige lægers klinikker? Spørgsmålet er i høj grad rettet til socialdemokratiet, der i mange kommunalbestyrelser ikke kan skyde sig ind under, at det er i mindretal.

Men indgreb er kun en nødhjælp, abortproblemet kræver dybtgående sociale foranstaltninger. Hvis vi ikke ønsker et sam-

fund, der helt består af gamle, hvis vi ikke helt vil fratage befolkningen ret til at sætte børn i verden, må de sociale foranstaltninger være radikale. Vi må have en moderskabsydelse, der sikrer kvinden økonomisk hjælp og støtte ved fødsel. Vi må sikre kvinden mod afskedigelse på grund af graviditet og fødsel, hun må sikres svangerskabshvile med dagpenge. Der må skaffes fødeklinikker, hvor kvinderne, også de gifte, kan føde deres børn uden betaling.

De kommunale fødeklinikker, der findes udover landet i dag, er for få, og betalingen for opholdet er for høj. Der må skaffes flere og bedre børneinstitutioner, og forsørgerbyrden må lattes gennem en børnerente. Vi må sikre de enlige mødre ordentlige kår, derunder også bolig, så de ikke skal henvises til at bo hos familie eller venner. Mødrehjælpsinstitutionerne må have en klækkelig forhøjelse af deres statstilskud.

Det er slet ingen umulig opgave for vort samfund. Jeg har her i dag citeret, hvad det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit sagde ved første behandling af den nuværende svangerskabslov: vi har råd til at bruge 300 mill. kr. til stærke drikke og 150 mill. kr. til tobak om året. Man kan sige, at tobak og spiritus er luksus, nogle siger, det er skadeligt. Men i dag bruger man i Danmark 600 mill. kr. årlig til militærudgifter, og dertil kommer beløbene for de mægtige amerikanske våbenleverancer. Lad os standse dette kapløb med døden. Mellem 70 og 80 millioner mennesker dræbtes i den sidste verdenskrig, og den næste verdenskrig vil blive endnu frygteligere.

For nylig skrev den amerikanske avis „Times Herald“:

„Krigens mål i dag består i at tilintetgøre den fjendtlige nation, at knuse dens overmagt og for alle tider udslette den af jordens overflade. Vi vil sende flyvemaskiner i 40 000 fods højde med atom-, brand- og bakteriebomber for at dræbe børnene i vuggen, bedstemødrene ved deres andagt og arbejderne under deres arbejde.“

Sådan skriver det Amerika, hvortil vort land er bundet af Atlantpagten. Det er Danmarks allierede i en kommende krig, der ønsker at dræbe børnene i vuggen. Og vort land er udsat til krigsskueplads, og vore mænd, brødre og sønner er det, Amerika ønsker skal ofres i en kommende krig.

Amerikanske officielle personer er mere end åbenhjertige. Formanden for bevillingsudvalget i repræsentanternes hus, Cannon, udtalte i en Atlantpagttale: